

12. Escriuiu totes les formes de relatiu correctes possibles i indiqueu-ne la funció sintàctica entre parèntesis.

- a) En girar a la dreta, vam arribar a la plaça _____ hi havia les parades dels boletaires. ( )
- b) _____ el veien es pensaven que s'havia tornat boig. ( )
- c) M'han robat la ploma _____ duia a la butxaca esquerra del gavany. ( )
- d) El nadó de la Cristina i l'Àlex, _____ han posat Òscar, haurà de passar uns dies en una incubadora. ( )
- e) El Barça, molts jugadors _____ estan lesionats, s'enfrontarà demà a la Fiore. ( )
- f) El malalt va deixar dijous al matí la unitat de cures intensives, _____ havia ingressat diumenge. ( )
- g) He telefonat a la cosina de l'Oriol, _____ vam anar de vacances a Irlanda. ( )
- h) _____ ho desitgin ja poden passar per Secretaria per formalitzar la inscripció del curs sobre física quàntica. ( )

15. Empleneu els buits del text següent amb els pronoms relatius necessaris perquè en resulti un text ben cohesionat.

Al carrer Estret hi ha una petita camiseria. La porta un matrimoni jove (1) _____ té un nen, Jordi. Amb el matrimoni, hi viu el pare d'ella, el senyor Sebastià, un senyor (2) _____ anys enrere havia estat sabater i (3) _____ ara viu retirat de l'ofici.

Tota la família sent per Jordi una gran estimació, però (4) _____ sembla donar als seus sentiments un aspecte més visible és l'avi del nen, el senyor Sebastià.

Al senyor Sebastià, li queia la bava quan podia tenir Jordi sobre els seus genolls i jugar una estona amb ell. Generalment li deia les ximpleries (5) _____ les persones grans diuen en el país a les criatures, i les hi deia, a més a més, segons el costum establert, això és, canviant de veu, utilitzant una veu i unes paraules estranyíssimes. Jo pensava, en sentir-lo, que el dia (6) _____ el senyor Sebastià es decideixi a utilitzar aquest estrany parlar per a demostrar als seus amics l'estimació i la consideració (7) _____ els té serà pres per un franc boig.

El senyor Sebastià té fama, a Torrelles, d'estimar la moneda d'una manera molt ostensible: vull dir de noms i de fets. A l'època (8) _____ hi havia duros de plata era d'aquells homes (9) _____ plaïa fer soroll amb els duros (10) _____ portava a la butxaca dels seus pantalons. Així, no ha d'estranyar a ningú que el senyor Sebastià considerés que per jugar profitosament amb el seu nét li havia d'allargar sempre alguna o altra moneda.